

Per aquesta anàlisi veiem que és ben poc fundat el postulat d'un sufix pre-romà -AUCIO- inspirat a Meyer-Lübke per aquest article de Simonet: només a Algèria i en *PALC* consta el vocalisme diftongal ultracorrecte -auğ; els autors antics (Edrissi, 5 Abenalabbar) escriuen un -uśo -uğ ambigu que més aviat hem d'interpretar -oś com en Perez de Hita, i en el *Rep.* Múrcia i en Yaqut. Ara bé, hi afegeixo encara un altre representant toponímic mossàrab valencià amb *ô*: el Barranc i Puntal de *Peterōč* en el te. de Vallada (XXXII, 76.5), sens dubte *pet^ôrōč* amb anaptixi de (SALTUS)PETROSUS. I és el cas que, no gaire més, aigües avall vaig veure-hi ruïnes d'un vell aqueducte, ja en te. de Montesa, en la clotada que m'anomenaren *el pomperōč* (XXXII, 59.23): on hi ha 15 PONTEM PETROSUM sense l'anaptixi i amb eliminació dissimilatoria de la *d* de *pontpedroč*.

No caldrà que ens torbem gaire a descartar altres tempteigs etimològics en què s'hauria pogut pensar: res a veure amb *potra* 'hernia'; ni *poltro* 'cria de cavall'; 20 ni amb el gr. *bōtrys* 'ràim'; ni amb el NP àrab oriental (copte o grec) *Bošros* del conegut lexicògraf egipci; ni *Bodria* vindrà d'un NP algerià berberòide *Bu Tiriya*.

¹Alemany (*Geogr.*, p.97) hi cita *bšrus* sense vocals, per tant és a tort que Ribera (*El Arch.* 1, 242) suposa 25 *Pittrausi* en Yaqut; i probt. també a tort *pittrausi* en el de Dénia. Seria *Pitrosí*.— ²No és gens estrany que un home influent i ric com un alcaide de Dénia (o un pròxim parent seu) tinguessin unes cases a la ciutat sarraïna de València.— ³*Bodria*, 30 artista que treballava a Vilallonga de l'Asafor l'a. 1904 (*GGRV* 442); el poeta Josep *Bodria*, fundador de *Lo Rat Penat* n. 1842, era d'Alcoi. Es bàrbara l'accentuació *Bòdria* que li han donat gent llunyana. M.Gadea (*T. del Xè*, que era alcoià accen- 35 tuava gràficament *Bodria* (res a veure amb el mot cast. *bodrio*).— ⁴Que aquesta mena de castanyes prenguin el nom dels pedroches cordovesos, i la serra, és possible però pot ser alhora d'altres dels llocs citats sense excloure Potries mateix, car es tracta d'un menjar ben arrelat a tot el Migdia d'Espa- 40 nya: avui se n'expenen gran quantitat a les fruïteries de Gandia on és versemblant que sigui de les grans castanyedes de la Safor, arran de Potries, a Gandia on jo mateix me'n proveïa per anar rosegant en les marxes muntanyenques de les enquestes de P.: aquesta menja barata i fàcil de consumir i de pair.— ⁵Segurament cal llegir grafiant *sarba* 'canal' en lloc de *sarba*; i *b-n-y* tant pot significar *bēnā* com *beni*. Doncs, encara amb la -A 50 de l'ètimon PINNA (PETROSA).

POU

(DECat. vi, 766a41-771b12).

Mas del Pou, NL antic del terme de Miravé. Es troba documentat en el *Capbreu de Miravé* S. XII: *Manso de Pod de Mirave* (lín. 14. Arxiu de Solsona). Avui hi ha *Lo Pou Nou* allí (XLVI, 119). *Son Pou i 5 Avenc de Son Pou*, a Santa Maria del Camí (xl, 14.2; Mascaró 9H4 i mapa del cardenal Despuig). A Binissalem hi ha: *Pou (d'En) Baucà, Es Pou Bo* (doc. 1449 BSAL III, 131-134); *Es Pou Salat* (xl, 40.20; Mascaró 18B5); *Es Pou d'En Torrents* (Arx. II, 90); *Es Pou de Can Cervera, Es Pouet i Es Pou Poal* (xl, 40.24). *Es Pou Judí*, a Cencelles (BDLC XIV (1926) 185) (per. a *judí*, V. s.v. supra).

Pou-de-Vida, a Vic. Per a la llegenda relacionada amb aquest indret vegeu: M.Aguiló en Verdaguier, 15 *Epistolari* 1, 233.

Cova d'Esplugu Pòva, a Beranui (XIX, 57.4).

Possanco, a l'Isàvena (*E.T.C.* I, 129), amb sufix -ANC- que forma també *Posinqueso* a la mateixa comarca <*pozankejo* amb el tractament explicat allí p. 136.

Pussolobino, a Alós. prové de PUTEUM LUPINUM en el sentit de «parany per als llops». *E.T.C.* I 129 o 131 (p.).

Mossarabismes: *El Pouatxo*, a Museros (*ACCVIII*, 179); *Povatxo*, a Xert (*E.T.C.* I, 252). Per a altres mossarabismes vegeu *infra* l'article *Puçol*. J.F.C.

Povatxo, V. *Puçol*

PRADA i PRAT

Amb una selecció de derivats i compostos de PRATUM (*DECat.* VI, 772b39-774a32)

Prada, vila, municipi i capital del Conflent, situada a la vall de la Tet.

PRON.MOD.: *paráda*, segons Fouché, *Phon.*, 210; però *práda* és encara més freqüent (1935, 1959 etc.); *Prades* és només un barbarisme ortogràfic dels francesos.

DOC.ANT.: 843 *Prata* (Alart, *Bull.Soc.Agr.Pyr.Or.*, 80); 865: *Prata* (Alart, *Bull.Soc.Agric.Pyr.Or.* XX, 20); 899: *Prata* (*Hist.Leg.* v, 100); 1359: *Prada* (*CoDoACA* XII, 117); 1395: *Prada* (Alart, *Doc.Geogr.Hist.*, 19); 1435: *Prata* (Alart, *Doc.Geogr.Hist.*, 89).

Serra de Prada, conjunt muntanyós que s'estén del congost de Collegats al de Trespunts. Separa la vall de Cabó de les valls de la Guàrdia, Taús i Arcalís. *Sant Llorenç de la Prada*, església del municipi de Llívia. *Prada*, despoblat del municipi de Massalavés (Ribera de Xúquer) (*GGRV* Vol. II, 100; 121).

Prades, vila i municipi del Baix Cp. Tarr. al centre de les *muntanyes de Prades*, que és el sector de la 55 serralada Pre-litoral que separa el Camp de Tarragona, el Priorat i la Conca de Barberà.